

DR. J.L. VAN DE STREEK*

De moeizame symbiose tussen het flexibele BV-recht en de aanmerkelijkbelangregeling in de Wet IB 2001

1. Inleiding

Reeds in 1984 betoogden *Nico de Vries* en *Leno Sillevius* in hun bijdrage aan de *Scheltens*-bundel dat de op het oog vreedzame symbiose tussen het belastingrecht en het privaatrecht niet langer bestaat.¹ In hun optiek was de fiscale wetgever hiervoor mede verantwoordelijk. Zij merkten op: 'Een element van de moeizame symbiose tussen het belasting- en privaatrecht is voorts het verontrustende feit dat de fiscale wetgever niet steeds adequaat op privaatrechtelijke legislatieve ontwikkelingen reageert. Hierdoor wordt de noodzakelijke aansluiting met het privaatrecht – soms op opvallende wijze – verstoord.' De belastingwetgever wist volgens *De Vries* en *Sillevius* de (leerzame) weg naar het privaatrecht maar moeilijk te vinden.

Hoewel ik graag goed nieuws had willen brengen ter gelegenheid van het feestelijke afscheid van *De Vries* en *Sillevius* van de *Cursus Belastingrecht*, is mijns inziens het beeld anno 2010 helaas niet veel anders. Nog steeds is de symbiose moeizaam. De modernisering van het ondernemingsrecht die thans gaande is, vormt daarvan naar mijn mening een fraaie – doch te betreuren – illustratie.² De twee belangrijkste pijlers van de modernisering zijn het wetsvoorstel 'Vaststelling van Titel 7.13 BW (vennootschap)' en het wetsvoorstel 'Vereenvoudiging en flexibilisering BV-recht'. Beide wetsvoorstellen zijn op dit moment bij de Eerste Kamer aanhangig.³ De fiscale

* Verbonden aan het Bureau Vaktechniek van Ernst & Young Belastingadviseurs en de Universiteit van Amsterdam.

1. *N.H. de Vries* en *L.W. Sillevius*, De moeizame symbiose tussen het vennootschapsbelastingrecht en het privaatrecht (Opstellen aangeboden aan prof. mr. J.P. Scheltens), Kluwer Deventer 1984, blz. 237-265.
2. Ik ben niet de enige: zie bijvoorbeeld ook *L.G.M. Stevens*, Fiscale beleidsnotities 2008, WFR 2007/989 en *E.J.W. Heithuis*, Fiscale aspecten wetsvoorstel 31 065 (Invoeringswet titel 7.13 BW): Huiswerk overdoen!, NTFR 2007/1535.
3. Kamerstukken I 2004/05, 28 746, A, blz. 1-14 resp. Kamerstukken I 2009/10, 31 058, A, blz. 1-3.

aspecten van beide wetsvoorstellen hebben een plaats gekregen in de bijbehorende invoeringswetten. Het wetsvoorstel 'Invoeringswet titel 7.13 Burgerlijk Wetboek' is inmiddels in de Eerste Kamer beland.⁴ De Eerste Kamer heeft zich voorgenomen om beide pijlers van het gemoderniseerde ondernemingsrecht gezamenlijk te behandelen. Het wachten is derhalve op de afronding van het wetsvoorstel 'Invoeringswet vereenvoudiging en flexibilisering BV-recht' dat thans bij de Tweede Kamer aanhangig is.⁵

In deze bijdrage neem ik een specifiek onderdeel van dit laatste wetsvoorstel onder de loep, te weten de consequenties van het voorgestelde flexibele BV-recht voor het aanmerkelijkbelangcriterium in de Wet IB 2001.

2. Het aanmerkelijkbelangcriterium in de fiscale paragraaf

De fiscale paragraaf van de memorie van toelichting op de voorgestelde invoeringswet besteedt afzonderlijk aandacht aan de gevolgen van het flexibele BV-recht voor de aanmerkelijkbelangregeling. De conclusie is dat géén wetswijziging nodig is. Evenals veel andere fiscale bepalingen die op enigerlei wijze aansluiten bij een belang in een vennootschap, is volgens de fiscale paragraaf het aanmerkelijkbelangcriterium reeds zo vormgegeven dat 'op adequate wijze' rekening kan worden gehouden met de toegenomen mogelijkheden inzake de inrichting van BV's.⁶

Het aanmerkelijkbelangcriterium gaat derhalve niet op de schop. Ook onder het flexibele BV-recht luidt de hoofdregel dat van een aanmerkelijk belang sprake is indien de belastingplichtige – al dan niet tezamen met zijn partner – voor ten minste 5% van het geplaatste kapitaal aandeelhouder is (art. 4.6, onderdeel a, Wet IB 2001). De memorie van toelichting concentreert zich wat het aanmerkelijk belang betreft op de soortregeling van art. 4.7 Wet IB 2001. Op grond hiervan is reeds een aanmerkelijk belang aanwezig is indien de belastingplichtige – al dan niet tezamen met zijn partner – voor ten minste 5% aandeelhouder is van het geplaatste kapitaal van een soort aandelen. Aandelen behoren tot een verschillende soort indien zij op enigerlei wijze van elkaar verschillen en daardoor niet door een leverbaar zijn. Art. 4.7, lid 2, Wet IB 2001 maakt hierop uitzonderingen. Aandelen die zich uitsluitend onderscheiden doordat daaraan een benoemingsrecht, het recht de naam van de vennootschap te mogen bepalen of een met die rechten vergelijkbaar recht is verbonden, dan wel doordat voor die aandelen een bijzondere aanbiedingsregeling of een daarmee vergelijkbare regeling geldt, worden niet als een afzonderlijke soort aangemerkt.

De memorie van toelichting geeft de volgende opsomming van gevallen waarin in ieder geval sprake zou zijn van aparte soorten aandelen:⁷

4. Kamerstukken I 2009/10, 31 065, A, blz. 1-28.
5. Kamerstukken II 2009/10, 32 426, nrs. 1-5.
6. Er wordt door de minister alleen een aanpassing van art. 2 Besluit fiscale eenheid 2003 in het vooruitzicht gesteld zodat zeker wordt gesteld dat de moedermaatschappij ook 95% van de stemrechten in de dochter moet bezitten.
7. Kamerstukken II 2009/10, 32 426, nr. 3, blz. 11.

- het aandelenkapitaal bestaat uit aandelen met verschillende letters en eigen winstreserves;
- de aandelen verschillen in nominale waarde, tenzij de aandelen – in verhouding tot het nominale bedrag – in de dezelfde mate delen in de winstreserves en de aan de aandelen verbonden rechten overigens identiek zijn;
- aan de aandelen zijn verschillende stemrechten verbonden. Het stemrecht is niet te vergelijken met de rechten genoemd in het tweede lid van artikel 4.7 van de Wet IB 2001. Dit lid bevat een opsomming van aandelen die worden beschouwd als behorende tot één soort;
- de aandelen kennen verschillende preferenties (bijvoorbeeld bij dividenduitkering of bij liquidatie);
- aan de aandelen zijn speciale rechten toegekend om belangrijke economische beslissingen betreffende de (onderneming van de) vennootschap te nemen, zoals over fusie, splitsing, consolidatie, verkoop of afstoting van activa of wijzigingen in de aard van de onderneming. Deze rechten zijn essentieel en ingrijpender van betekenis dan de vermelde benoemingsrechten en het recht om de naam van de vennootschap te wijzigen.

3. Het flexibele stemrecht en de soortregeling

In de opsomming valt op dat al sprake zou zijn van een afzonderlijke aandelensoort voor de aanmerkelijkbelangregeling als aan de aandelen verschillende stemrechten zijn verbonden. Wat de fiscale paragraaf opmerkelijk genoeg niet vermeldt, is dat juist deze vraag thans voorwerp is van een bij de Hoge Raad aanhangige procedure. Fundamenteler probleem is dat bij de beoordeling van de fiscale gevolgen van het flexibele BV-recht niet uitdrukkelijk acht is geslagen op de beoogde civielrechtelijke effecten. In de voorgestelde 'Invoeringswet titel 7.13 Burgerlijk Wetboek' is er wél expliciet voor gewaakt dat de fiscaliteit niet de doelstellingen van het nieuwe personenvennootschapsrecht 'doorkruist'.⁸ Het gevolg hiervan is onder andere dat de personenvennootschap – ongeacht de optie voor rechtspersoonlijkheid – voor de heffing van de inkomsten- en vennootschapsbelasting transparant blijft. De beoordeling van de fiscale consequenties van het nieuwe BV-recht lijkt te zijn beperkt tot een 'technische doorwerking' zonder dat is gezien of die doorwerking wellicht indruist tegen de beoogde effecten van het flexibele BV-recht. Dat laatste kan mijns inziens in het bijzonder worden afgevraagd bij het onderkennen van een afzonderlijke aandelensoort voor de aanmerkelijkbelangregeling vanwege een verschil in stemrecht.

Evenals onder het huidige recht, is het uitgangspunt van het flexibele BV-recht dat aan alle aandelen in verhouding tot hun nominale bedrag gelijke rechten en verplichtingen zijn verbonden (zie art. 2:201, lid 1, BW).

8. Kamerstukken II 2006/07, 31 065, nr. 3, blz. 34.

Zo geeft bijvoorbeeld een aandeel met een nominale waarde van € 10 recht op tien keer zoveel stemmen als een aandeel met een nominale waarde van € 1. Onder het huidige recht zijn wat betreft het stemrecht slecht twee afwijkingen van dit zogenoemde 'evenredigheidsbeginsel' toegestaan (art. 2:228, lid 4 en 5, BW). Het flexibele BV-recht maakt echter elke gewenste variabele verdeling van de stemrechten mogelijk (zie het voorgestelde art. 2:228, lid 4, BW). Dit gaat zelfs zo ver dat stemrechtloze aandelen zijn toegestaan (zie het voorgestelde art. 2:228, lid 5, BW).⁹ Overigens merk ik op dat de fiscale paragraaf er ten onrechte van uit gaat dat ook een variabele verdeling van het stemrecht per besluit mogelijk zou zijn.¹⁰ In de fiscale paragraaf wordt ongelukkig opgemerkt dat aandelen met 'een beperkt stemrecht' als een aparte soort moeten worden beschouwd. Weliswaar werd in het oorspronkelijke wetsvoorstel de ruimte gelaten om ten aanzien van bepaalde besluiten te variëren met het stemrecht, maar die mogelijkheid is bij nota van wijziging teruggedraaid.¹¹ Het voorstel luidt nu zo dat de variabele verdeling van stemrechten betrekking moet hebben op alle besluiten van de algemene vergadering.

Omdat stemrechten anders dan winstrechten niet rechtstreeks het object van de aanmerkelijkbelangregeling raken, is mijns inziens een heroverweging van de invloed van stemrechten op het soortbegrip op zijn plaats. Ik zie namelijk niet direct in waarom de gebruikmaking van het flexibele stemrecht moet leiden tot afzonderlijke aandelensoorten voor de aanmerkelijkbelangregeling en daarmee in potentie tot meer aanmerkelijkbelangposities. De aanmerkelijkbelangregeling lijkt dan ook onterecht te worden 'opgeblazen' onder het flexibele BV-recht. Bovendien is het onder het huidige recht ook nog maar de vraag of zeggenschapsrechten relevant zijn voor het soortbegrip van de aanmerkelijkbelangregeling (zie par. 4 hierna). De opmerking in de fiscale paragraaf dat verschillen in stemrechten leiden tot een afzonderlijke aandelensoort is mijns inziens dan ook 'ondoordachte spierballentaal.' De huidige onduidelijkheid had mijns inziens juist aanleiding moeten zijn voor een heroverweging die leidt tot het uitdrukkelijk verbannen van het stemrecht als relevante factor voor het soortbegrip in de aanmerkelijkbelangregeling. Alsdan is de belastingheffing niet prohibitief om de stemmen op de gewenste wijze te verdelen over het aandelenkapitaal.

9. De stemrechtloze aandelen kunnen overigens niet tevens winstrechtloos zijn: zie het voorgestelde art. 2:228, lid 5, laatste volzin BW.
10. Opgemerkt wordt namelijk dat aandelen 'met een beperkt stemrecht' een afzonderlijke soort vormen (zie hiervoor).
11. De reden was o.a. gelegen in het feit dat het begrip 'dochtermaatschappij' bij een variabele verdeling per besluit niet langer eenduidig zou kunnen worden bepaald. Zie Kamerstukken II 2008/09, 31 058, nr. 6, blz. 16.

4. Twee cassatieprocedures over het soortbegrip

4.1 Hof Arnhem 1 december 2009¹²

In de kern gaat het in deze zaak om de vraag of sprake is van een afzonderlijke soort aandelen ex art. 4.7, lid 1, Wet IB 2001 als de aandelen verschillen wat betreft het stemrecht, maar overigens gelijke winstrechten hebben. De belastingplichtige in deze zaak heeft 6.500 van de in totaal geplaatste 125.000 A-aandelen. Het aandelenkapitaal bestaat naast de A-aandelen uit cumulatief preferente aandelen en B-aandelen. In geschil is of de A- en B-aandelen te zamen een soort zijn dan wel ten opzichte van elkaar een afzonderlijke soort. Indien sprake is van een afzonderlijke soort, is de belastingplichtige de klos. Hij heeft dan een soortaankennelijk belang in de A-aandelen van 5,2% ($6.500/125.000$), zodat de met de verkoop van de aandelen in 2001 behaalde winst is belast in box 2.¹³

De A-aandelen hebben een nominale waarde van fl. 1 per aandeel en de B-aandelen fl. 0,25. De uitgiftekoers van beide soorten aandelen bedroeg fl. 5 per aandeel, zodat per A-aandeel een agio is gestort van fl. 4 en per B-aandeel fl. 4,75. De stemrechtverdeling sluit – conform het evenredigheidsbeginsel van art. 2:201, lid 1, BW – aan bij de nominale waarde. Dat betekent dat de A-aandelen recht geven op 4 stemmen per aandeel en de B-aandelen op één stem. De winstrechten op de A- en B-aandelen zijn echter gelijk. Als winstverdelingsleutel fungeert namelijk niet slechts het nominaal kapitaal maar ook het gestorte agio. Volgens de statuten vindt de verdeling van de winst (na aftrek van 4% voor de houders van de cumulatief preferente aandelen) plaats naar rato van het totaal op de A- en B-aandelen gestorte kapitaal, waarbij de agioreserves afzonderlijk worden geadministreerd. Hetzelfde geldt voor het liquidatieoverschot: ook dat wordt aan de houders van de A- en B-aandelen overgedragen naar evenredigheid van het gestorte bedrag (nominaal + agio).

Rechtbank Arnhem stelde de fiscus in het gelijk en oordeelde dat de A- en B-aandelen verschillende soorten zijn in de zin van art. 4.7, lid 1, Wet IB 2001. De uitzonderingsbepaling van art. 4.7, lid 2, Wet IB 2001 is volgens de rechtbank niet van toepassing. Volgens de rechtbank ziet de uitzonderingsbepaling slechts op bepaalde niet-vermogensrechtelijke rechten (zoals benoemingsrechten etc.) en niet op het aan een aandeel verbonden stemrecht in de algemene vergadering van aandeelhouders. In het bijzonder valt het stemrecht volgens de rechtbank niet gelijk te stellen met de 'vergelijkbare' rechten waarop de uitzonderingsbepaling doelt. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat ook het verschil in agioreserve maakt dat de A-aandelen en de B-aandelen een afzonderlijke soort vormen.

12. Hof Arnhem 1 december 2009, nr. 08/00145, V-N 2010/7.1.4.

13. Het belang in de aandelen A en B tezamen is slechts 3,25% ($6.5000/(125.000 + 75.000)$).

In hoger beroep oordeelt Hof Arnhem in het voordeel van de belastingplichtige. Het hof leidt uit de wetgeschiedenis af dat de regeling inzake het soortaankennelijkbelang 'kennelijk naar de bedoeling van de wetgever ziet op aandelen die verschillen voor wat betreft de rechten op de winstreserves van een vennootschap'.¹⁴ Aandelen die slechts niet-vermogensrechtelijke verschillen bevatten, maar wel identieke rechten op de winstreserves belichamen, vormen naar het oordeel van het hof één soort aandelen. Dit zou de wetgever in de optiek van het hof in de uitzonderingsbepaling van art. 4.7, lid 2, Wet IB 2001 tot uitdrukking hebben gebracht. De relevante wetgeschiedenis is volgens het hof die van het per 1 januari 1997 ingrijpend herziene aanmerkelijkbelang-regime.¹⁵ De soortregeling in dit herziene regime was opgenomen in art. 20a, lid 3, derde en vierde volzin, Wet IB 1964 en is – zonder dat een inhoudelijke wijziging is beoogd – voortgezet in art. 4.7 Wet IB 2001. Het hof citeert uit het nader rapport de volgende passage:¹⁶

'De noodzaak voor de regeling inzake soort-aandelen houdt verband met de verschillende winstrechten die aan de aandelen kunnen zijn verbonden. Aandelen behoren tot dezelfde soort als de daaraan verbonden rechten identiek zijn.'

Uit de memorie van toelichting citeert het hof de volgende passage:¹⁷

'Een vennootschap heeft meer soorten aandelen ingeval de aan de aandelen verbonden rechten niet identiek zijn. Hierbij zij opgemerkt dat aandelen die slechts verschillen door het nominale bedrag, maar waarvan de aan de aandelen verbonden rechten overigens identiek zijn, tot eenzelfde soort behoren. Gedacht kan worden aan een vennootschap die gewone aandelen heeft uitstaan met een nominale waarde van f 1000 en f 100, maar die – in verhouding tot het nominale bedrag – in dezelfde mate delen in de winstreserves. Overeenkomstig de thans geldende regeling worden aandelen die zich uitsluitend van andere aandelen onderscheiden doordat daaraan een benoemingsrecht, het recht de naam van de vennootschap te mogen bepalen of een met die rechten vergelijkbaar recht is verbonden, dan wel doordat ter zake van die aandelen een bijzondere aanbiedingsregeling of een daarmee vergelijkbare regeling geldt, niet als een afzonderlijke soort aangemerkt.'

14. Zie r.o. 4.10.

15. Wet Herziening regime ter zake van winst uit aanmerkelijk belang, consumptieve rente en vermogensbelasting van 13 december 1996, *Stb.* 1996, 652.

16. Kamerstukken II 1995/96, 24,761, B, blz. 14-15.

17. Kamerstukken II 1995/96, 24 761, nr. 3, blz. 43-44.

Omdat de A-aandelen en de B-aandelen identieke winstrechten bevatten, behoren zij volgens het hof tot één soort. Het verschil in stemrecht doet daar volgens het hof niet aan hof. Het verschil in nominaal kapitaal en agio vindt het hof ook niet relevant omdat het gestorte kapitaal op beide aandelen wel gelijk is. Het hof veegt de aanslag inkomstenbelasting dan ook van tafel.

4.2 *Hof 's-Gravenhage 5 januari 2010*¹⁸

De aandelen in deze zaak verschillen wat betreft het verjaren van dividendvorderingen en de rangorde van uitbetaling bij liquidatie van het gestorte kapitaal, agio en niet-uitgekeerd dividend. In geschil is of deze verschillen met zich brengen dat sprake is van een afzonderlijke soort in de zin van art. 20a, lid 3, derde en vierde volzin, Wet IB 1964. Concreet gaat het om A-aandelen en B-aandelen die in gelijke mate de delen in de winst, reserves en het liquidatieoverschot. De vordering tot uitkering van toegekend dividend op de A-aandelen verjaart door een tijdsverloop van vijf jaar, terwijl dezelfde vordering met betrekking tot de B-aandelen niet verjaart.¹⁹ Voorts hebbende B-aandelen bij verdeling van het liquidatieoverschot voorrang bij uitbetaling: pas nadat de houder van de B-aandelen hun nominaal gestorte kapitaal, agio en niet-uitgekeerd dividend hebben ontvangen, zijn de houders van de A-aandelen aan de beurt.²⁰

Rechtbank Haarlem vond dat de A- en B-aandelen ten opzichte van elkaar géén afzonderlijke soort vormen. De rechtbank gaat in zijn uitspraak uitvoerig in op het begrip soortaandeel en beperkt zich daarbij opmerkelijk genoeg niet tot de voorliggende casus. Voor de inhoud van dit begrip zoekt de rechtbank ook aansluiting bij de totstandkomingsgeschiedenis van de voorloper van art. 20a, lid 3, derde en vierde volzin, Wet IB 2001, te weten het tot 1 januari 1997 geldende art. 39, lid 3, Wet IB 1964 (oud).²¹

Hoewel het verschil tussen de A- en B-aandelen in deze casus niet zit in de zeggenschapsrechten, overweegt de rechtbank dat aandelen die slechts niet dooreen leverbaar zijn vanwege een verschil in zeggenschapsrechten voor de aanmerkelijkbelangregeling één soort vormen. De rechtbank baseert dit op de uitzonderingsbepaling van art. 20a, lid 3, vierde volzin, Wet IB 1964 (thans art. 4.7, lid 2, Wet IB 2001). Stemrechten raken volgens de optiek van de rechtbank niet het voorwerp van de aanmerkelijkbelangregeling en creëren daarom geen aparte aandelensoort. Uiteindelijk keert de rechtbank terug naar de casus. Omdat de A- en B-aandelen in gelijke mate delen in de winst, de reserves en het liquidatieoverschot oordeelt de rechtbank dat geen sprake is van afzonderlijke soorten aandelen. De

18. *Hof 's-Gravenhage 5 januari 2010*, nr. 08/00526, V-N 2010/26.1.2. Mij is overigens niet duidelijk waarom niet Hof Amsterdam als tweede feitelijke instantie fungeerde.

19. Zie art. 21, lid 6, van de onderhavige statuten.

20. Zie art. 27, lid 5, van de onderhavige statuten.

21. Kamerstukken II 1988/89, 21 033, nr. 5, blz. 5 e.v., Kamerstukken II 1989/90, 21 033, nr. 9, blz. 2 en Kamerstukken I 1990/91, 21 033, nr. 118, blz. 3 e.v.

statutaire bepalingen over de verjaring van dividendvorderingen en het uitbetalen van het liquidatieoverschot van gestort kapitaal, agio en niet-uitgekeerd dividend, doen volgens de rechtbank geen afzonderlijke soort ontstaan.

Hof 's-Gravenhage komt tot dezelfde slotsom, maar besteedt geen uitdrukkelijke aandacht aan de invloed van een verschil in stemrechten. Dat hoeft ook niet want de onderhavige A- en B-aandelen hebben immers dezelfde stemrechten. Het hof overweegt dat 'voor de toepassing van de soortregeling binnen het aanmerkelijkbelangregime van belang is of de aandelen naar evenredigheid recht geven op een gelijke verdeling van de jaarwinst en de winstreserves.' In casu was dat volgens het hof het geval, zodat geen sprake is van afzonderlijke soorten aandelen.

5. Afsluiting

Met een knipoog naar het in 1984 gepubliceerde onderzoek van *De Vries en Sillevius* over de verhouding tussen het fiscale recht en het civiele recht, heb ik in deze bijdrage het aanmerkelijkbelangcriterium onder de loep genomen. Onder huidig recht is onduidelijk of reeds sprake is van een afzonderlijke aandelensoort voor de aanmerkelijkbelangregeling als aandelen verschillen wat betreft het stemrecht. Op dit moment zijn over de invloed van het stemrecht op het soortcriterium twee procedures ahangig bij de Hoge Raad, waarvan die naar aanleiding van de uitspraak van Hof Arnhem van 1 december 2009 de zaak het meest op scherp lijkt te stellen.

De fiscale paragraaf van de voorgestelde 'Invoeringswet vereenvoudiging en flexibilisering BV-recht' gaat er opmerkelijk genoeg zonder meer van uit dat verschillen in stemrecht leiden tot afzonderlijke aandelensoorten voor de aanmerkelijkbelangregeling. Hoewel niet aan de lopende procedures wordt gerefereerd, lijkt te worden gesuggereerd dat als de fiscus de lopende procedures verliest, de wet zal worden aangepast.

Mijns inziens zou het nieuwe BV-recht juist aanleiding moeten geven om af te stappen van het stemrecht als relevante factor voor het soortcriterium. De crux van het nieuwe BV-recht is dat elke gewenste afwijking van het zogenoemde 'evenredigheidsbeginsel' van art. 2:201, lid 1, BW mogelijk is, waarbij aandelen zelfs stemrechtloos kunnen zijn. Hoewel stemrechten het heffingsobject van de aanmerkelijkbelangregeling niet raken, krijgt de regeling door een variabele stemrechtverdeling opeens wel een groter toepassingsbereik. Dat is naar mijn mening onwenselijk en staat haaks op de beoogde flexibilisering van het stemrecht. Het wringt dan ook dat de toets niet (uitdrukkelijk) is aangelegd of de fiscaliteit de beoogde effecten van een het nieuwe BV-recht niet 'doorkruist'. Ik roep de fiscale wetgever dan ook op om die toets alsnog uit te voeren.